

Alföldi Műhely

Baka István

Leningrádi este

Az este, mint a vaddisznósörét,
Szétfröccsent már a
téglafalakon.

Tócsákba gyűlt az alvadó sötét,
Hörög a bérház-állat még s
vakon

Mered maga elé, de féreg-
fények

Rágják belülről, majd az
ablakok

Szemgödrein kimásznak —
ennyi éhet

Nem csillapíthat egyetlen halott.

Neonbetük — nagy, megsárgult
fogak —

Csorgatják nikotinos nyálukat,
Egy égi száj jelmondatot bőfög:

Lenin-ikonosztáz a tér fölött...

S az utcák orrlíkát átjárja a

Felhő-pelenkák

angyalhúgyszaga.

Oroszország asszonyaihoz

Asszonyok védtek — a

Bocskarjova-

Osztag — a Téli Palotát,

S Kerenszkij is, hogy futnia

Kellett, mit rántott fel? Női

ruhát.

Harcba az álmok, durva, férfi

Bolsevikkal ki szállt? „Das ewig

Weibliche"! S hogy kihunyt a

fénye,

Vakon bolyongunk hetven éve.

Lapátos, köpködő, pufajkás

Menyecskéink volnának Éva

Leányai? A hattyú markáns

Szerszámát értük fogadta be

Léda?

Otromba férfizajtól és kenő-

Olaj szagától kótyagos

fehérnép,

Ha benned olykor fölragyog a

Nő,

Letérdelünk előtte önként.

Nem, addig nem lesz boldog

újra

Oroszhon, míg trónjára nem

Nőt ültet (lenne bár oly kurva,

Mint Katalin volt) a

Történelem.

Rachmaninov zongorája

Hó és üszök hó és üszök

A zongorád te száműzött

Oroszhon túllök tükrök és

Vad vodkabüsz vak szívlövés

Hó és üszök hó és üszök

Bóklászva billentyűk között

Megfagy megég az ujjad és

Elvérzik közben Puskin is

Hó és üszök hó és üszök

Hollócsőr váj-fagyott döngöt

Sötét a menny fehér a sík

Mindegy fehér vagy bolsevik

Hó és üszök hó és üszök

Hazád örökre ellökött

Hófúttá sík a zongorád

Kereshetsz rajta új hazát

Hó és üszök hó és üszök

Te zongorádba száműzött

Honvágy emészt szesz lángú tűz

Vad szívlökés vak vodkabüsz